

فراغت و گروههای شغلی

دکتر فرنگیس اردلان

مقدمه

تفیر شکلهای فنون و صنایع و پیشرفت سریع آن، کاهش امور کشاورزی و مهاجرت روستائیان بشهرها و افزایش کارکنان مشاغل صنعتی و اداری، و از طرف دیگر کاهش مدت کار هفتگی بخش صنعت و ادارات، طولانی شدن مدت تعطیلات قانونی و گرایش طولانی شدن تعطیلات آخر هفته که اکنون به دوروز رسیده است و در نتیجه رشد مصرف مساله جدیدی را بوجود آورده که بتازگی نفس مؤثری در شرایط ازندگی بسیاری از ساکنان کره زمین ایفا میکند.

افزایش اوقات فراغت گرچه پدیده‌ای است پیشتر مخصوص زندگی صنعتی در جوامع سنتی نوع فعالیتهای تولیدی و تفریحی در بسیاری از موارد از بساط نزدیک با یکدیگر دارند. ولی حتی در جامعه صنعتی آنجا که کار و وسیله امرار معاد، از دیگر فعالیتهای اجتماعی جداست، توزیع فراغت چه از نظر زمانی و چه از نظر شکل و محتوای آن، بین قشرها، گروهها و طبقات مختلف یکسان نیست، عدم توانائی مادی افراد و خانواده‌ها، مشکلات شغلی، کمبود یا فقدان وسائل تفریحی و... مانع توسعه کمی و کیفی فراغت است. نفاوت بسیار است بین معلمی که چندماه اذسال در مرخصی است و کارگر مزرعه‌ای که زندگیش کار دائم است، علاوه بر این در تمام جامعه‌ها در سطح خانواده هم فراغت مردان و زنان مساوی نیست، در شهرهای بزرگ

هزینه‌های نفیحی افراد بمراتب بیش از شهرهای کوچک است زیرا در شهرهای کوچک، امکانات و تجهیزات موجود، محدود است. به مرور مشاهده می‌شود افراد بیش از پیش از بعد جدید زمانی استفاده می‌کنند. لازم است که از این زمان چهار نظر فردی و چهار لحاظ اجتماعی بنحو مطلوب و مفید استفاده شود. درست است که بکاری ناشی از تکنولوژی در همه کشورها تگرایی مدارمی برای جمعیت فعالی بوجود آورده است، اما از طرف دیگر، وقت آزاد مزبور می‌تواند یکی از انگیزه‌های اصلی برای آموزش مدام بشمار آید. اگر کودکان و نوجوانان و بزرگسالان برای گذران وقت آزاد که بقول مارکس، فضای رشد و پیشرفت انسانی است، وسیله‌ای جز خیابان بار و سینما نداشته باشند، کوشش‌های مریان و روانشناسان هر قدر هم گهه سازنده باشد بیش خواهد انجامید.

فراغت برای همه وجود دارد ولی آنچه که حائز اهمیت است شیوه گذران آنست و اغلب بعلت عدم استفاده صحیح از وقت آزاد است، که می‌بینیم افراد بخصوص نوجوانان و سالمدان دچار بخواص لگی می‌شوند.

انواع وقت گذرانی ممکن است سازنده و مفید باشد یا نیز عکس مخرب و تضعیف کننده فرد و اجتماع، چنان‌که فرانسیس دوگه می‌گوید: «بنین بگویید: اوقات فراغت راچگونه می‌گذرانید تا بگوییم شما که هستید و فرزندانتان راچگونه تربیت می‌کنید» زیرا با تقسیم کار در دنیا کنونی، اغلب مشاغل، چه صنعتی و چه اداری و غیره، که فقط وسیله امارات معاش‌اند، نمی‌تواند مطابق ذوق و دلخواه افراد باشند و در زمان آزاد است که نه تنها استعدادهای نهفته فرد باشد بلکه به فعالیت‌های ذوقی و هنری، مطالبه و...، که جبران اکسله کار یک‌نحو اخلاق و خسته کننده شغلی است، شکننده می‌شود، بلکه در سازندگی و پر بازگیردن فرهنگی جامعه نیز، می‌تواند سهمی بسیار داشته باشد.

مواردی که مذکور افتاد ضرورت توجه بگذران اوقات آزاد افراد و گروههای مختلف اجتماعی را نشان می‌دهد، که پس از شناخت های لازم، می‌توان فراغت را بر حسب می‌باست اجتماعی تنظیم کرد و برای برنامه‌ریزی در راه رسیدن به هدف‌های اجتماعی و انسانی از آن سودجوست. اگر در برنامه ریزی‌ها برای گذران اوقات آزاد هر گروه و قشر اجتماعی در چار چوبهای خصوصیات اجتماعی اقتصادی و فرهنگی آنان تدبیر لازم اتخاذ شود، از اتفاق وقت آزاد، مانع خواهد شد و نیروهای مادی و ذهنی افراد در تفریحات ناسالم و ابتلای به اعتیادات زیان‌آور، که یکی از موجبات

بروز آنها بیکاری و بی برنامه‌ای است، جلوگیری بعمل خواهد آمد؛ زیرا برای اینکه در يك جامعه بتوان از نیروی انسانی (بخصوص جوانان) بنحوی مفید استفاده کرده باید در برنامه ریزی مزبور برنامه هایی هم آهنجک ازکار و فراغت فراهم آید، و بعارت دیگر اوقات آنان، بوسیله فعالیت‌های فرهنگی (ذوقی- هنری خلاقه و کسب معلومات و اطلاعات و مشارکت آزار اجتماعی) پرشود. پس اولین قدم شناخت شیوه گذران اوقات فراغت گروههای مختلف اجتماعی در ابطه با امکانات اجتماعی- اقتصادی آنهاست.

هدف و روش بررسی.

در سال ۱۳۵۲ یکی از کمیته‌های سمینار رفاه اجتماعی سازمان برنامه اختصاص به مسئله فراغت داشت که برای اولین بار در ایران، یگندران اوقات فراغت گروههای مختلف اجتماعی ایران توجه می‌شد. در سال تحصیلی ۵۲-۵۳ با همکاری دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی یک بررسی (هرچند اجمالی و مقدماتی) روی بودجه زمانی رؤسای خانوارهای سه گروه کارگران، آموزگاران و مدیران کل ادارهای دولتی در تهران انجام گرفت. نحوه انجام این بررسی پر کردن پرسشنامه از طریق مصاحبه بود، تعدادهای مدیران کل ازو زارت خانه‌ها و تأسیسات دولتی، آموزگاران ازدستهای مختلف و کارگران کارخانه‌ها، کارگاهها و کارگران ساختمان شهر تهران بطور تصادفی انتخاب شده‌اند.

(برای پر کردن پرسشنامه کارگران، چون در کارخانه‌ها با مخالفت مدیران کارخانه‌ها موافق شدیم، ناگزیر دانشجویان در قهوه خانه‌های پاتوق کارگران از آنها مصاحبه بعمل آورده‌اند و یا کارگران بعضی کارخانه‌ها و کارگاههای مختلف بواهه اند که پنهانی دانشجویان با آنها آشنا نیاشده‌اند).

رتال حامع علوم انسانی

از چهارصد پرسشنامه تهیه شده، فقط ۲۹۶ پرسشنامه تکمیل شد و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. (۱۸۸ پرسشنامه مربوط به کارگران، ۷۷ پرسشنامه از آن آموزگاران و ۴۱ پرسشنامه متعلق به مدیران کل بود).

گروههای سنی کارگران و آموزگاران مورد مطالعه بین ۱۰-۲۵ ساله بودند. مدیران کل بین ۱۰-۲۵ سال داشتند. بطور متوسط، درآمد مدیران کل، بیش از سه هزار تومان در ماه و تحصیلاتشان بین لیسانس و دکترا بوده است، آموزگاران حدود کمتر از دو هزار تومان درآمد ماهانه و تحصیلاتشان بین دیپلم و لیسانس بود و بالآخره کارگران مصاحبه شده، در

آمدی کمتر از هزار تومان در ماه وحدا کثر تحصیلات شان سیکل دوم متوجهه (یعنی از ۲۲ درصد شان بی سواد و پیش از ۸ درصد آنها هم خواندن و کمی نوشتن میدانستند).
نویسنده مقاله لازم میداند از آفای محسن صفا بخش دانشجوی دانشگاه علوم اجتماعی و تعاون که در اینجا این پژوهش صمیمانه هنگاری کرده اند، تشکر نماید.

مدت کار روزانه.

کمترین ساعت کار روزانه مدیران کل ۶ ساعت است و ۰/۳۲/۲۵۰ آنها پیش از ۸ ساعت در روز کار میگذرند.

کارگران نیز کمتر از ۶ ساعت کار نمیگذرند و ۰/۵۸/۲۳ آنها پیش از ۸ ساعت کار میگذرند، در حالی که ۰/۰۶۵/۶۵ آموزگاران کمتر از ۶ ساعت کار میگذرند، و نسبت بدروگروه دیگر درصد کمتری از آنان هستند که پیش از ۸ ساعت کار میگذرند. جدول استراحت روزانه سه گروه مزبور هم، مؤید این نکته است که کارگران و مدیران کل، پیش از آموزگاران کار میگذرند و کمتر استراحت دارند.

بررسی نشان داد که درصد یکشنبه از مدیران کل (۰/۰۴۸/۳۸) با وجود درآمد نسبتاً مناسب، پیش از دو گروه کم درآمدتر، دارای شغل دوم هستند (۰/۰۱۷/۱۱)، کارگران و ۰/۰۱۴/۲۸۰ آموزگاران). زیرا اولاً مدت کار روزانه و هفتگی مدیران کل، کمتر از دو گروه دیگر است و ثابناً برای افراد تحصیل کرده کار آسانتر بودست میآید تا بسادان، و اگر میبینیم، کارگران پیش از آموزگاران، دارای شغل دوم هستند، باین دلیل است که پیش از ۰/۰۶۱ آموزگاران در حال حاضر تحصیل خویش ادامه نمی‌دهند یا بکدروره خاصی از آنها ندارند. از اینها گذشته احتیاجات زندگی صیغتی، از قبیل داشتن ماشین شخصی و هزینه مسافرت‌های تفریحی و تجملات زندگی جدید است که افراد در کارهای بالا را اهار با تجاذب شغل دوم میگذرند.

أنواع وقت گذرانی صبحها قبل از شروع بکار

زمان ساعت شروع بکار هر سه گروه بین ۰۷ الی ۰۸ صبح است^۱ و در فاصله بین برخاستن

(۱) با استثنای گروهی از آموزگاران (۰/۰۳۳/۷۰) که عمولاً ساعت اول و دوم صبح در مدرسه درس ندارند.

از خواب و خروج از منزل، مدیران کل یعنی از دو گروه دیگر بورژش و کارگران کمتر از آموذگاران در عرض کارگران یعنی از دو گروه دیگر بعبادت پردازند. آموذگاران یعنی از همه در فاصله زمان مزبور، بکار منزل رسیدگی میکنند.

گلکاری هم از سرگرمیهای است که در فاصله میان برخاستن از خواب و رفتن بسر کار، بعضی از مدیر کل هار اسرگرم میکند (۰۹/۶۴). درحالیکه کارگران و آموذگاران پدان توجهی ندارند.

فعالیت‌هایی که سه گروه بین برخاستن از خواب و رفتن بسر کار با آنها می‌پردازند

گلکاری	ورزش	عبادت	کار منزل	
۰/۰/۶	۰/۰۴۸/۳	۰/۰۱۹/۳	۰/۰/۶	مدیر
۰/۰۲/۱	۰/۰۲۴۰	۰/۰۲۰/۵	۰/۰۲۲/۴	کارگر
۰/۰۱/۲۹	۰/۰۴۲/۵	۰/۰۰۲۳/۳	۰/۰۳۶/۳	آموذگار

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

دید و بازدید

بررسی نشان داد که با وجود تغییر ساخت و وظایف خانواده در محیط شهری، واژ هم گیختگی ظاهری خانواده های کسترده، پاره هم و ابستگی های اجتماعی بین افراد خانواده ها که از نظر مکانی از یکدیگر بدور افتاده اند وجود دارد، زیرا دید و بازدید به خصوص با اقوام و خویشان یکی از وقت گذر اینها میهم هر سه گروه است.

ورزش

ورزش سوئی ارفاعیهای است که مدیران کل یعنی از دو گروه دیگر بدان علاقمندند (۰/۰۷۰/۱۷). در صورتیکه یعنی از کارگران و آموذگاران به هیچگونه ورزشی علاقه نشان ندادند و بقیه بیشتر بورزش باستانی تمایل دارند.

(فعالیت‌های فرهنگی (امور ذوقی و خلاقه)

مدیران کل، یعنی از دو گروه دیگر بفعالیت‌های فرهنگی علاقه نشان میدهند (حدود دو سوم) در صورتیکه ثبت مزبور برای کارگران معکوس است و آنان بهینه‌گونه فعالیت فرهنگی تأمین‌دازند و آموزگاران از این نظر در حد فاصل بین دو گروه دیگر قرار ندارند (۰.۲۰/۷۷).

برای مدیران کل جمع آوری تمپر و تهیه انواع مجموعه‌های اذیت‌بین سرگرمی‌های ذوقی و خلاقه است (۰.۹۳/۰.۰۹) و بعد برتریب موسیقی (۰.۶۱/۰.۴۱)، نقاشی (۰.۲۹/۰.۲۱) و گلکاری (۰.۰۲۵/۰.۸۳) مواد علاقه آنهاست.

برای آموزگاران در درجه اول نقاشی (۰.۴۴/۰.۲۱) و بعد برتریب گلکاری (۰.۱۲/۰.۰۵) و جمع آوری استاد و مدارک و تعمیر و کنیزت (۰.۱۲/۰.۰۵) اهمیت دارد. در حالیکه کارگران ابتدا پیگلکاری (۰.۰۶/۰.۰۱) و بعد بنقاشی (۰.۰۳/۰.۰۲) موسیقی (۰.۱۳/۰.۰۲)، بخاری (۰.۱۳/۰.۰۲) و تعداد اندگشت شماری هم به گلدوزی و خاطی و میزدازند (دسته خیز کارگرانی بوده اند که شغل آنها هم خیاطی و گلدوزی بوده است)

نواختن یکی از آلات موسیقی هم از سرگرمی‌های حالاب توجه مدیران کل است (۰.۱۹/۰.۳۵) که تعداد بسیار کمی از آموزگاران، یعنی توجه دارند (۰.۰۵/۰.۱۹) لکن بین گروه دوم آنها که با نواختن یکی از آلات موسیقی آشنائی دارند یعنی از دسته اول وقت آزادشان راضی از میکنند و بالاخره (۰.۰۹/۰.۰۹) کارگران با موسیقی آشنا هستند.

نوع آلات موسیقی که سه گروه با آن سرگرم می‌شوند متفاوت است: مدیران کل به ترتیب با پیانو و آکاردئون و ویلن سرگرم می‌شوند، آموزگاران با تار و سنتور؛ ویلن قره‌نی و کارگران با سنتور؛ کمانچه، نی، ملوت، ترمهٔت، جاز، ضرب و دایره آشنائی دارند.

وسایل ارتباط جمیعی

رادیو- هرسه گروه در اوقات آزاد، برادیو گوش میدهند، ولی به تسبیت، مدیران کل، یعنی از آموزگاران و کارگران از دو گروه دیگر، کمتر برادیو توجه دارند. آموزگاران و کارگران بیشتر شیها برادیو گوش میدهند و مدیران کل بیشتر صحیح‌ها برای شنیدن اخبار، رادیو را می‌گیرند. در صورتیکه کارگران، موسیقی و داستان‌های رادیوئی را ترجیح میدهند.

بحث‌های اجتماعی رادیو، جاذبه چندانی برای هیچک از سه‌گروه مزبور ندارد؛ تلویزیون—اکثریت قریب با تقاضا مدیران کل تلویزیون دارد، در حالیکه نیمی از آموزگاران و کارگران از آن محرومند. مدیران کل، بیش از هر برنامه، با خبار تلویزیون توجه دارند ۰/۸۰/۹۴ و کارگران از دو گروه دیگر کمتر اخبار را گوش میکنند (۰/۱۶/۵۲).

شنیدن موسیقی از تلویزیون نیز برای هر سه‌گروه جالب است. بخصوص موسیقی ایرانی، سری‌الهای فارسی از جمله مرادی‌رفی وغیره بین کارگران و آموزگاران به نسبت قابل ملاحظه‌ای طرفدار پیشتری دارد. تا مدیران کل.

گرام و ضبط صوت—اکنون عصر وزمانی است که احتیاج به موسیقی دائمی شده و موسیقی از رادیو و تلویزیون برای افراد کافی بنشان نمیرسد، بهمین دلیل در جواب این شوال که آن‌گرام یا ضبط صوت دارید، همه مدیران کل گفتند از گرام و ضبط صوت در منزل استفاده میکنند ولی تعداد کمتری از کارگران وسائل مزبور را در اجتیار داشتند (۰/۰۲۵/۱۳) و هر سه گروه، موسیقی ایرانی را به انواع دیگر موسیقی ترجیح میدهند.

سینما—یکی از تقریباتی است که هر سه‌گروه را سرگرم میکند. درصد سینما روهای آموزگاران و مدیران کل خیلی تزدیک بهم بود ولی کارگران به نسبت کمتری پسینما میروند. چون معمول اینست پرسی نشان داد (که با تقاضا افراد خانواده و دوستان به سینما میروند)، در نتیجه سینما رفتن، برای این گروه‌کم در آمد گران تمام مشاهده روزنامه و مجله—پرسی نشان داد که اکثریت قریب با تقاضا مدیران کل، بطور متوسط حدود یک ساعت در روز وقت خود را اصرف کردند و خواندن از این‌گروه دیگر کمتر روزنامه میخوانند و حدود نیمساعت وقت حرف آن میکنند، در حالیکه آموزگاران، چه از نظر تعداد روزنامه خوان و چه از نظر مدت زمان مطالعه، در حد فاصل بین دو دسته دیگر هستند.

کتاب—مطالعه کتاب که پیش از هر نوع سرگرمی، باسوان و میزان تحصیلات افراد بستگی دارد. بین مدیران کل بیش از دو گروه دیگر رایج است (۰/۱۰۰) و ساعات مطالعه آنها هم پیشتر است (۷ ساعت در هفته) در صورتیکه فقط ۳۶٪ کارگران به مطالعه کتاب می‌پردازند و وقت کمتری را مطالعه می‌گذرانند (۴ ساعت و ۱۵ دقیقه در هفته) ولی آموزگاران کتاب خوان

(۰۸۷/۰۰۸۷) در هفته فقط ۲ ساعت و یک ساعت مطالعه کتاب می‌گذرد. مدیران کل به کتابهای علمی و سیاسی آموزگاران به کتابهای علمی (زیرا در صد فاصل ملاحظه‌ای از آموزگاران بتحصیلات خوبش ادامه میدهند) و کارگران به کتابهای ادبی بیشتر علاقمندند.

مطالعه، کتاب و نوع کتاب مورد علاقه سه‌گروه

سیاسی	نوع کتاب		درصد کتاب خوان	مدیر کل
	علمی	ادبی		
.۰۴۸/۴	.۰۷۴/۲	.۰۴۱/۹	۱۰۰	مدیر کل
.۰۳/۲	.۰۹/۶	.۰۱۰/۶	.۰۳۶/۳	کارگر
.۰۲۵/۳	.۰۵۳/۲	.۰۵۴/۲	.۰۸۷/۰۱	آموزگار

قهوهخانه و کافه رستوران

همه مدیران کل گفته‌اند، بکافه رستوران می‌روند، و انگیزه این رفت و آمدرا، دیدار دوستان و با صرف شام و نهار ذکر کرده‌اند. همه کارگران، به قهوهخانه می‌روند و انگیزه آنان برای رفتن به قهوهخانه، به ترتیب، دیدار دوستان، صرف مشروبات الکلی، صرف نهار و شام و بالاخره پداکردن کار است. ولی فقط .۰۶۴/۲۲٪ آموزگاران، به کافه رستوران و قهوهخانه می‌روند

شرکت در انجمن‌ها

در مورد عضویت در انجمن‌های آزاد باید گفت چون روابط خویشاوندی هنوز استحکام و صمیمیت خود را از دست نداده، بازار انجمن‌ها، آنچنانکه در مغرب زمین و جامعه‌های صنعتی طرفدار دارد، چنان‌گرم نیست گواینکه همه مدیر کل ها گفته‌اند در یک انجمن عضویت دارند که در درجه اول، احزاب سیاسی و سپس انجمن‌های علمی، ورزشی، ادبی، فرهنگی و رانم برده‌اند، ولی حدود ۰.۰۸٪ هفته‌ای یکبار و بیته ماهی یکبار سری با این انجمن‌ها می‌نند.

کارگران تیز همه عضو یک انجمن بوده‌اند که در درجه اول، انجمن مذهبی؛ سپس انجمن ورزشی است و هفته‌ای یکبار با این انجمن‌ها می‌روند و نسبت به مدیران کل، ساعت

یشتری را در انجمن‌ها می‌گذرانند (حدود در ساعت و نیم الی سه ساعت) آموزگاران کمتر از دو گروه دیگر در انجمن‌ها عضویت دانند (۰/۰۱۰/۳۴) که آنهم انجمن ورزشی؛ مذهبی؛ سیاسی و هنری است و هفته‌ای یکبار به‌این انجمن‌ها می‌روند.

کسب معلومات

از آنجا که سطح تحصیلات مدیران کل بالاست هیچ‌کدام در حال حاضر پتحصیل نمی‌پردازند و آموزگاران (۰/۰۶۱/۰۴) بیش از کارگران (۰/۰۱۸/۷۱) وقت آزادشان را، به ادامه تحصیل می‌گذرانند، خوبه برای کسب معلومات بیشتر و خواه برای اخذ مدرک تحصیلی که موثر در پیشرفت شغلی و بهتر کردن پایگاه اجتماعی آنان است.

تعطیلات آخر هفته

در تعطیلات آخر هفته مدیران کل بیش از دو گروه دیگر به‌دید و بازدید می‌پردازند و کارگران بیش از آموزگاران.

برای آموزگاران مطالعه نتش می‌نمایند دارد، شاید یا بن دلیل که بیشتر آنان پتحصیل اشتغال دارند و تعطیلات آخر هفته را برای مطالعه دروس تحصیلی غنیمت می‌شمارند. در عوض برای کارگران در روزهای تعطیل آخر هفته استراحت در درجه اول اهمیت است، گردش و تفریح و پیک‌نیک در بین آموزگاران و مدیران کل بیشتر رایج است تا کارگران ولی آموزگاران بیش از دو گروه دیگر بینما می‌روند. کوه‌پیمانی و راه‌پیمانی از سرگرمیهای مدیران کل و انواع ورزش از سرگرمیهای کارگران در تعطیلات آخر هفته است، ولی آموزگاران بورزش و کوه‌پیمانی علاقه چندانی ندارند. از سرگرمیهای خاص مدیران کل، در تعطیلات آخر هفته، مقاله نویسی و شنیدن موسیقی است، و شرکت در انجمنهای مذهبی و زیارت و روضه‌خانی و تماشای مسابقات ورزشی خاص کارگران. واما برای آموزگاران، تماشا کردن تلویزیون، مطالعه و شکار و سرگرم شدن با افراد خانواده از سرگرمی‌هایی است که دو گروه دیگر با آن نمی‌پردازند.

تعداد مطلوب روزهای تعطیل از نظر سه گروه

اطور متوسط حدود ۰/۰۸۰. هر سه گروه دوروز تعطیل آخر هفته را ترجیح داده‌اند. مدیران

کل گفته‌اند در صورتی که دوروز تعطیل باشد علاوه بر سرگرمیهای ذکر شده، با مرور تحصیلی فرزندان رسیدگی خواهد کرد، در صورتی که ۱۷/۷۵٪ کارگران گفته‌اند بکار اختصاصی خواهند پرداخت و تعداد قابل توجهی از آموگاران نیز کار اختصاصی را در صورت دوروز تعطیل پیش‌ینی کرده‌اند.

وقت گذارانی بر حسب سالانه

اکثریت سه‌گروه از مرخصی‌های سالانه استفاده می‌کند، البته آموگاران پیش از دو گروه دیگر و کارگران کمتر از دیگران.^۱ مدیران کل؛ که از مرخصی استفاده می‌کنند، همگی گفته‌اند بمسافرت می‌روند و مقصد مسافرت آنان در درجه اول کار دریای شمال و سپس کشورهای خارج (۰/۵۲٪) و زادگاه است، ۲۰٪ در صدمان بعلت نداشتن فرصت، از مرخصی سالانه استفاده نمی‌کنند، آموگاران به ترتیب باماگرفت یا استراحت، گردش و تفریح، مطالعه، تحصیل، بازدید، کشاورزی، رسیدگی با مرور منزل، امور ذاتی و هنری، دیدو بازدید، تدریس شخصی و بالاخره سینما سرگرم می‌شوند، مقصد مسافرت آنها در درجه اول زادگاه و سپس کثار دریای شمال و بیلاق است. ولی همه آنها گفته‌اند اگر امکانات مالی آنها اجازه دهد، بمسافرت خواهند رفت، (این مسئله‌ایست که یا بد مرور توجه بر عالمه ریزان قرار گیرد، زیرا درست است که مسافرت شهرهای مختلف کشور و بخارج از مردمها برای وسعت دید و یکبارچشمگی فرهنگی و همچنین آشناشی با فرهنگ‌های ییگانه بسیار مفید است ولی مردم میتوانند در تعطیلات بزرگ به غایلینهای ذاتی و خلاقه پردازند که هم‌دار بازگردان فرهنگ ملت سمه‌ی بسیار دارد و هم مانع از خروج پول از کشور می‌شود، مقصد مسافرت کارگران، زادگاه و سپس ترتیب کثار دریا و بیلاق است و سرگرمیهای دیگر کارگران در تعطیلات سالانه به ترتیب اهمیت، استراحت، زیارت، دیدو بازدید و تفریح و گردش و بالاخره رسیدگی با مرور منزل است.

نتیجه

همانطور که بررسی نشان میدهد شیوه گذاران اوقات فراغت‌گروهها متأثر از اوضاع و

۱- زیرا بسیاری از کارگران در صورت کار نکردن، حقوق دریافت نمی‌کنند.

احوال اجتماعی - اقتصادی و ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی حاکی بر حیات آنانست، عواملی از قبیل سلاح درآمد و میزان سواد و تحصیلات اعتقدات مذهبی، نوع شغل و حرفه و مدت کار و غیره میتوانند در چنگو نگی گذران وقت آزاد افراد موثر باشد، چنانکه کارگران بسب داشتن اعتقدات دینی پا بر جاتر؛ بعادت میر دارند، عضو انجمن‌های مذهبی هستند و بیشتر بزیارت و

عضویت در انجمن‌ها

مذهبی	ورزشی	سیاسی	نوع انجمن گروه
—	.۰۰۲۰	سی درصد	مدیر کل
.۰۶۸ / ۴	.۰۰۲۷ / ۴	—	کارگر
.۰۲ / ۶	.۰۰۳	دو درصد	آموزگار

روضه‌خانی میروند، مدیران کل و کارگران بسب کار و مشغله بیشتر (دسته اول بهجهت مستوی‌های سنگین تر) دوم بدليل درآمد کمتر) بکثر استراتحت دارند.^۱

بعثت عدم شناخت ورزش‌های سوئی، که در میان کارگران مرسوم نبست، این گروه به ورزش‌های سوئی توجه دارند، در صورتیکه هبچکدام از مدیران کل، باین ورزش علاقه‌مند نیستند، میدانیم عمولاً فراغت‌های فرهنگی و امور ذوقی و خلاقه سهیک در گذران وقت آزاد بی‌سواد ندارد و از طرف دیگر ایرانیان بفرهنگ تخیلی مثل شعر و شاعری و قصه‌سازی بیشتر توجه دارند تا فرهنگ عملی و فعالیت‌های دستی و خلق آثار محسوس مادی، نیز قشرهای تحصیل کرده هشیاری بیشتری نسبت با واقعات فراغت و اهمیت فعالیت‌های هنری و ذوقی، در گذران وقت آزاد دارند، از اینها گذشته

۱- با گنجاندن انواع کاردستی درساعت بر نامه‌های درسی تو آموزان و دانش آموزان و تشویش اینگونه فعالیتها بوسیله ایجاد نمایشگاهها و موزه‌ها میتوان امور ذوقی و خلاقه را رواج داد.

پرداختن با موردی مدل جمع آوری تعبیر و ساختن تابلوی نقاشی . . . مستلزم هزینه‌های نسبتاً قابل توجهی است که برای افراد کم درآمد، ممکن نیست و این مسائل را در مقایسه فعالیت‌های ذوقی و خلاقه مدیران کل، بادوگروه دیگر، میتوان بوضوح مشاهده کرد. مثلاً نمیتوان گفت، کارگران از مدیران کل در امور ذوقی و هنری بی استعدادتر و بی علاقه‌ترند، ولی میبینیم که بسیار کمتر از مدیران کل مدعی لیتی‌های مزبور می‌پردازند. روزنامه خواندن یکی از سرگرمی‌های همه مدیران کل است که از نظر تحصیلات، از دوگروه دیگر، در سطح بالاتری قرارند، در صورتی که فقط کمتر از نیمی از کارگران، آنهم دقایق کمتری از دوگروه دیگر، به روزنامه خواند. مطالعه کتاب یا نوع کتاب و مدت زمانی که بسطاً لعه میگذرد میتواند معرف و استنکی فرد به گروه خاص باشد.

چنانکه این بررسی نشان میدهد، همه مدیران کل کتاب میخوانند و کتابهای سیاسی را بر دیگر کتابها ترجیح میدهند در حالیکه کارگران بسیار کم کتاب میخوانند و به کتابهای ادبی و تخیلی که آرزوها و رؤیاهای آنان را در تخلیلات، و لیاس حقیقت میتوشاند، علاقمندند و نیز آموزگاران، بعلت آگاهی یشنر و امکانات مناسبی، بیش از کارگران، سعی در بالا بردن سطح سوداً و تحصیلات خویش دارند و حتی تعطیلات آخر هفته را نیز وقف مطالعه میکنند. دید و بازدید یکی از وقت‌گذراًهای مسلم اجتماع ماست که شاید بتوان جزو تعیادات افراد بشمار آورد.

در این بررسی مشاهد می‌شود که مدیران کل و کارگران، بیش از آموزگاران، بدلید و بازدید می‌وند. اینطور استیاحت می‌شود که مدیران کلی برای حفظ پایگاه اجتماعی خود و برخورداری از حمایت خویشان و دوستان به آن توجه دارند (۱) و کارگران باشند جهت که اغلب مشاه روسانی دارند و از شهرک‌ها پنهان آمده‌اند، برای اینکه روابطشان را باز ادگاه خویش حفظ کنند، بدلید و بازدید باهم و لایتی‌ها که در تهران هستند سرگرم می‌شوند و از طرف دیگر دید و بازدید برای دسته‌دوم، از نظر اقتصادی هم بدصرفه نزدیکتر است و در نتیجه هم‌فال است و هم تماساً، همچنین در صورت دور روز بودن تعطیلات آخر هفته بسیاری از کارگران و آموزگاران، کاراضافی را، بعلت کمی درآمد، در نظر میگیرند. یا مدیران کل برای تعطیلات بزرگ بسافت می‌وند که برای آموزگار کم درآمد، بنا برگفته خودش مقدور نیست.

(۱) — میشل آندره، جامعه‌شناسی خانواده و ازدواج، ترجمه فرنگیس اردلان اشارات دانشگاه، ص ۱۱۷.

منابع و حواله

۱— Dauget: Le loisir' Casteiman' paris' 1970' P II.

۲— مجموعه مقالاتی که در این کمیته درباره فراغت و شیوه گذران آن گزارش شده به

نشریه‌ای خاص در سازمان برنامه موجود است (سال ۱۳۵۲).

۳— آندره میشل، جامع شناسی خانواده واژدواج، ترجمه فرنگیس اردلان، انتشارات

دانشگاه تهران، ۱۳۵۴، صفحه ۱۱۷.

۴— دکتر جمشید بهنام: ساخت‌های خانواده و خویشاوندی در ایران، جاپ دوم، ۱۳۵۲:

خوازه‌می، تهران، صفحات ۸۴ و ۸۵.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی